

Dit verhaal wordt u gratis aangeboden door Ririro.com/nl. Het is onze missie om alle kinderen ter wereld gratis toegang te geven tot een verscheidenheid aan verhalen. De verhalen zijn online te lezen, downloaden en printen en beslaan een breed scala aan onderwerpen, waaronder dieren, fantasie, wetenschap, historie, diverse culturen en nog veel meer.

Steun onze missie door onze website te delen. Wij wensen u heel veel leesplezier!

Ririro

FANTASIE IS BELANGRIJKER DAN KENNIS

Ririro

Het verhaal van oma Konijn

Patty Konijn zat met een zeer ontevreden blik op haar gezicht naar haar boek te kijken. Ze was zo geïnteresseerd in de plaatjes dat ze haar oma niet over het pad zag aankomen en haar tegemoet rende zoals gewoonlijk.

"Maar Patty, liefje, wat is er aan de hand? Je ziet eruit alsof je de plaatjes of verhalen in je boek niet leuk vindt," zei oma Konijn.

"O, oma!" zei kleine Patty Konijn, terwijl ze haar boek op de grond liet vallen en naar haar oma rende. 'Ik zag je niet aankomen. Ik ben zo blij je te zien.'

"Vertel me eens waarom je er zo ongelukkig uitzag? Vind je je boek niet leuk?" vroeg oma Konijn.

"Jawel," zei Patty Konijn, "soms vind ik het leuk, maar ik word er moe van dat ik de hele tijd over Peter Konijn en Jaap Konijn en Bennie Konijn moet lezen en naar hun plaatjes moet kijken. Ik zou zo graag een verhaal over een klein meisjeskonijn willen lezen. Doen kleine meisjeskonijnen nooit iets dat een goed verhaal zou kunnen opleveren, oma?"

"Natuurlijk wel, liefje. Heb ik je nooit verteld over hoe Susie Konijn haar pop heeft opgegeten?" vroeg oma Konijn.

"O oma, vertel het mij toch!" zei Patty Konijn, terwijl ze op haar achterpoten om haar grootmoeder heen danste

en haar oren recht omhoog staken bij de gedachte aan wat ze haar ging vertellen. "Vertel me snel het verhaal, oma!"

Oma Konijn ging op de stoep van Patty's huis zitten en haalde haar breiwerk uit haar tas, en terwijl ze breide vertelde ze het verhaal van Susie Konijn die haar pop opat.

"Er was eens," zei oma Konijn, "een klein konijnenmeisje, genaamd Susie. Haar vader en moeder waren arm, en ze leefden niet zoals jij, waarbij je altijd genoeg te eten kan krijgen, zij hadden helemaal niets, zelfs geen boek met plaatjes erin.

Susie Konijn had nooit iets om mee te spelen. Ze had geluk als ze genoeg te eten had.

Maar op een dag zag Susie Konijn een klein meisje met een pop door het bos wandelen en ze rende naar huis, naar haar moeder en riep dat ze graag een

pop wilde hebben. Haar moeder kon haar geen pop geven omdat ze niet in de buurt van een winkel woonden en als ze dat wel hadden gedaan, had ze geen

geld om er een te kopen; dus huilde en huilde Susie, en toen haar vader thuiskwam, huilde ze nog steeds.

"Wat is er met Susie aan de hand?" vroeg hij, en Susie's moeder vertelde hem dat ze een pop wilde.

Toen Susie die avond in bed lag, zei haar moeder tegen haar vader: "Ik heb iets bedacht; we kunnen voor Susie een pop maken."

"Hoe kunnen we een pop maken?" vroeg Susie's vader, verbaasd dat zijn vrouw zoiets voorstelde.

"Ik zal het je vertellen," zei Susie's moeder, "jij gaat naar de tuin van de boerderij aan de overkant van de heuvel en haalt een grote wortel en een krop lekkere knapperige sla voor me, en ik zal je laten zien hoe ik een pop kan maken."

Dus Susie's vader rende weg, pakte de wortel en de sla en bracht ze naar huis.

Toen sneed Susie's moeder de bovenkant van de wortel af als kop en maakte ogen, een mond en een neus van bessen, en toen maakte ze een mooi jurkje van de sla, die zo lang was, dat het niet uitmaakte dat de pop geen voeten had.

Ze maakte ook nog een cape van een slablad en een mutsje van een klein blaadje; de kleren werden vastgemaakt met kleine stokjes die Susie's vader uit twijgen knipte.

"Kijk eens! Ik vind dat het er leuk uitziet," zei Susie's moeder, terwijl ze de pop omhoog hield zodat haar man het kon zien.

"Het ziet er lekker uit om op te eten," zei Susie's vader, terwijl hij met zijn lippen smakte. Susie's moeder

besprenkelde de pop met water, zodat die fris bleef, en zette de pop naast Susie's bed.

Toen ze 's ochtends wakker werd, zag ze als eerste de pop. "Oh! Ik heb een pop! Ik heb een pop!" riep ze lachend en rende naar haar moeder met de pop in haar armen.

Susie speelde een tijdje met de pop, maar zoals ik al zei, had Susie niet zoveel lekkers te eten als jij, en een hele wortel en een krop sla helemaal voor haarzelf was iets nieuws voor de arme kleine Susie Konijn. Dus na een tijdje knabbelde ze aan een stukje van de cape en daarna aan de jurk.

Na een tijdje at ze ook het mutsje op en de hele jurk en de hele cape.

"Een pop zonder jurk heeft geen zin," zei Susie, dus at ze ook de wortel op, en dat was het einde van de pop van Susie Konijn."

"O oma dat was een mooi verhaal," zei Patty. "Ik denk dat dat goed genoeg is om in een boek te zetten. Wil je het niet laten afdrukken? Doe dat alsjeblieft. Ik weet zeker dat veel kindjes zijn die graag zouden willen lezen over een konijnenmeisje, maar natuurlijk ook over Peter en Jaap en andere konijnenjongens."

Dus oma Konijn deed wat Patty Konijn vroeg, en daardoor lees jij nu dit verhaal!